

Kendime Küserim

– Şenay DEMİRCİ · 27 Temmuz 2010

Şu anda gözlerim ayda.Yeryüzüne ışık vermiş ama sokak lambaları yüzünden verdiği ışık seçilmiyor bile.Ne zaman sönecek sokak lambaları o zaman aslında ay aydınlatıyor diyeceğim geceyi.

Nedeni belirsiz sıkıntılar çoğu kez misafirim olurlar.Bazen yatıya kaldıkları bile olur.O zaman güneş bile aydınlatmaz yüzümü.Geceye dönerim.Parlayan herşey acıtır canımı.Kendime küserim.Benim küsmelerim öyle asık surat falan değildir.

Başka bir ben olurum.Tarifsiz...

Ağlarım ,ağlarım da ağlamaz gibi. Gülerim ,gülmelerim donar yüzümde.Garip ,garip bir biçimde gizlenirim içimde. Kimseler bulamaz...